

Arrest

nr. 69 413 van 28 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. MOSTREY, die *loco* advocaat G. SUPPLY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 3 september 1980 te Kiangali. U bent van Mandingo origine en u bent moslim. Tot uw twintigste heeft u in uw geboortedorp Kiangali gewoond, samen met uw familie. Daarna verhuisde u naar Faji Kunda, waar u uw echtgenote leerde kennen. In 2007 zijn jullie getrouwd; jullie hadden een zoontje, dat echter is overleden op éénjarige leeftijd, toen u reeds in België was. In Faji Kunda werkte u als kleermaker. Sinds 1996 bent u lid van de United Democratic Party (UDP), de grootste Gambiaanse oppositiepartij. U hielp vergaderingen organiseren vanaf zestienjarige leeftijd en later zou u jeugdleider worden binnen uw partij in uw geboortestreek Kiang West, waar de UDP veel aanhangers heeft. U kende echter ook heel wat problemen in uw land van herkomst omwille van uw lidmaatschap van de UDP. Zo werd u een eerste

maal opgepakt in 1996 tijdens een vergadering in Keneba. U werd een week opgesloten in het politiecommissariaat te Mansakonko, samen met onder meer L. C. (...), de lokale leider van de UDP. In 2001 arresteerden de Gambiaanse autoriteiten u voor een tweede maal, eveneens tijdens een vergadering bij u in de buurt in Kiang West. U werd drie maanden opgesloten in hetzelfde politiecommissariaat te Mansakonko. De eerder vermelde L. C. (...) moest ook drie maanden doorbrengen in de gevangenis.

In 2009 organiseerde de campagnevoorzitter van de UDP een grote vergadering in Serre Kunda, met toestemming van de Gambiaanse autoriteiten. Vele UDP-leden, zowel de leiders als leden van lokale afdelingen, waren hierbij uitgenodigd; ook u was aanwezig. Op het moment dat de vergadering zou beginnen, kwamen er echter soldaten en paramilitairen die de vergadering wilden tegenhouden. Er ontstond tumult en er brak geweld uit. Vele UDP-leden werden hierbij gearresteerd, zoals de campagnevoorzitter P. (...). U werd eveneens aangehouden en opgesloten in het commissariaat van Mansakonko. Drie weken moest u deze keer in de cel doorbrengen. Na uw vrijlating bent u nog naar de rechtszitting geweest van de opgepakte campagnevoorzitter waar de rechtbank hem veroordeelde tot een gevangenisstraf van één jaar en een boete van 10.000 Dalassi. Ook na deze rechtszitting brak er geweld uit. U voelde zich niet meer veilig in Gambia. De Gambiaanse autoriteiten waren op zoek naar u en kwamen zelfs naar uw woning; uw echtgenote zei echter dat ze niet wist waar u was. U verbleef tijdens die weken na de rechtszitting bij vrienden. In april 2010 besloot u Gambia te verlaten, omdat u het te gevaarlijk vond worden. U trok naar Casamance (Senegal) waar u iemand ontmoette die u aanraade een boot te nemen die naar Spanje zou gaan. Deze boot kende onderweg problemen zodat u op een andere boot moest overstappen, die u uiteindelijk naar België bracht en waar u op 30 mei 2010 aankwam. De volgende dag vroeg u een eerste maal asiel aan bij de Belgische instanties. Deze eerste asielaanvraag werd op 12 januari 2011 afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat u niet kwam opdagen voor het gehoor op het CGVS. Op 14 februari 2011 diende u vervolgens een tweede asielaanvraag in omdat u intussen over nieuwe documenten beschikte.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u uw lidmaatschap van de UDP niet aannemelijk heeft weten te maken.

U beweert lid te zijn geworden van de UDP in 1996, het jaar waarin de UDP tevens werd opgericht (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U verklaart bijgevolg lid van deze politieke partij te zijn sinds haar beginjaren.

U verklaart dat u hielp met de praktische voorbereidingen van de vergaderingen van de partij, en dat u samenwerkte met de jeugdleider L. C. (...) in Kiang West (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U verklaart ook dat u oudere vrouwen probeerde te overtuigen hun kieskaart niet te verkopen aan leden van APRC, de politieke partij van de huidige president (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Wanneer u gevraagd wordt wat uw specifieke functie is binnen de UDP, antwoordt u steeds ontwijkend dat u helpt met het voorbereiden van de vergaderingen, maar u kan geen specifieke functie aangeven (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Wanneer de interviewer opmerkt dat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken gezegd heeft dat uw functie binnen de UDP die van jeugdleider was, antwoordt u dat u samenwerkt met L. C. (...) die de jeugdleider is (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u dan nogmaals gevraagd wordt wat u dan precies moest doen, verklaart u dat Lamine Ceesay overal in het land werkt en dat u slechts in uw regio actief was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het is opmerkelijk dat u zulke vage verklaringen aflegt betreffende uw functie binnen de UDP, ook gezien het feit dat op één van de documenten die u ons bezorgde ter staving van uw eerste asielaanvraag expliciet staat dat uw functie die van jeugdleider was in de Kiang West regio (zie administratief dossier). Men mag redelijkerwijze van iemand verwachten die vijftien jaar lid is van een politieke partij, dat hij de naam van zijn functie kent en kan aangeven, en vooral dat hij deze functie op een duidelijke en consistente manier kan omschrijven; het is daarenboven vreemd dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken aangeeft dat uw functie ‘jeugdleider’ was - wat bovendien ook vermeld staat op een document waarin L. N. C. (...) verklaart dat u een ‘sterke’ jeugdleider zou zijn in de Kiang West regio en dat u ons bezorgd heeft bij uw eerste asielaanvraag - terwijl u tijdens het gehoor op het Commissariaat-Generaal hoegenaamd niets vertelt waaruit blijkt dat u met de Gambiaanse jeugd zou werken. Integendeel, u verklaart dat u tijdens verkiezingscampagnes

oudere vrouwen zou trachten te overtuigen hun kieskaarten niet te verkopen aan leden van het APRC, en dat uw meehielp vergaderingen te organiseren (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Bovendien zegt u op het einde van het gehoor op het CGVS dat u niet enkel in uw regio werkte voor uw partij, maar dat u overal in het land campagne voerde, en dat u slechts twee of drie dagen voor de verkiezingen naar uw regio ging (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Deze inconsistente en vage verklaringen betreffende uw taak en functie binnen de UDP komen dan ook hoegenaamd niet overtuigend over. Bovendien is het ook niet duidelijk waarom u – ondanks het feit dat u op twintigjarige leeftijd zou verhuist zijn naar Faji Kunda – voor de UDP actief bleef in Kiang West, toch in een andere regio gelegen, en dat u dus niet actief werd voor de UDP in de regio waar Faji Kunda ligt.

Wanneer u gevraagd wordt, wat het motto is van de UDP, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U verklaart zelfs dat de UDP geen motto heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.7), hoewel op het document dat u bij uw tweede asielaanvraag indiende, en waarin de UDP bevestigt dat u problemen zou hebben in Gambia omwille van uw lidmaatschap van de UDP, duidelijk het motto 'Justice, peace and progress' vermeld staat (zie administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt of er een partijbureau gelegen is in Faji Kunda, zegt u dat de partij een groot partijbureau had in Banjul (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Hoewel u zegt af en toe naar dit bureau te zijn geweest, kan u niet aangeven waar dit partijbureau dan wel gelegen is in Banjul (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het adres van het partijbureau in Banjul staat nochtans ook vermeld op het reeds eerder vermelde document, dat u indiende bij uw tweede asielaanvraag (zie administratief dossier). Op de vraag of u een financiële bijdrage moest leveren als lid van de UDP, antwoordt u in eerste instantie positief (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Vervolgens verklaart u dat u als kind geen bijdrage moest betalen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Op de vraag of u dan als volwassene geen financiële bijdrage moest leveren, beweert u dat de kledij die de partijleden dragen door u werd gemaakt, en dat u op die manier uw bijdrage leverde (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of andere leden dan wel een geldelijke bijdrage dienden te betalen, zegt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Van iemand die beweert reeds vijftien jaar lid te zijn van een bepaalde politieke partij, mag redelijkerwijze toch verwacht worden op de hoogte te zijn of leden van deze partij al dan niet een financiële bijdrage moeten betalen. Uit de beginselverklaring van de UDP blijkt overigens wel dat leden een individuele financiële bijdrage dienen te leveren tot de partij (zie landeninformatie, administratief dossier).

Verder blijkt uw politiek bewustzijn, uw kennis over de UDP en over prominente partijleden ondermaats te zijn.

Wanneer u gevraagd wordt wanneer de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden in Gambia, antwoordt u terecht dat dit in 2006 was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd naar het tijdstip waarop de laatste parlementsverkiezingen plaatsvonden, beweert u onterecht dat deze op hetzelfde tijdstip plaatsvonden als de presidentsverkiezingen (gehoor CGVS, p.9), terwijl deze in werkelijkheid vier maanden later plaatsvonden, in januari 2007 (zie landeninformatie, administratief dossier). Van iemand die beweert politiek actief te zijn geweest van 1996 tot 2010 en oppositie te hebben gevoerd, is het hoogst merkwaardig dat hij niet weet dat de laatste presidents- en parlementsverkiezingen op een ander tijdstip werden gehouden. Gevraagd naar het aantal zetels dat de UDP wist te behalen in het parlement tijdens de laatste verkiezingen, antwoordt u drie zetels (zie gehoorverslag CGVS, p.9), terwijl het er in werkelijkheid vier zijn (zie landeninformatie, administratief dossier). Op de vraag wie er dan voor de UDP zetelt in het Gambiaanse parlement, geeft u drie namen, waarvan er inderdaad twee parlementsleden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.9; zie landeninformatie, administratief dossier). Lid zijnde van en actief binnen de grootste oppositiepartij in Gambia, mag men redelijkerwijze toch verwachten te weten hoeveel parlementszetels deze oppositiepartij telt, en wie deze parlementsleden dan zijn, zeker omdat slechts vier UDP-leden in het Gambiaanse parlement zetelen. Wat later tijdens het gehoor, wanneer het over uw beweerd gevangenneming in 2001 gaat, wordt u gevraagd of u dan deelgenomen heeft aan de parlements- en presidentsverkiezingen die plaatsvonden in 2001 aangezien u drie maanden opgesloten zou geweest zijn in die periode (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U antwoordt dit maal terecht dat de presidents- en parlementsverkiezingen niet op hetzelfde tijdstip plaatsvonden, en verklaart enkel bij de presidentsverkiezingen in 2001 gestemd te hebben, en niet bij de parlementsverkiezingen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of de UDP dan heeft deelgenomen aan de parlementsverkiezingen in 2001, antwoordt u positief (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de UDP de parlementsverkiezingen in 2001 geboycot heeft na wel te hebben deelgenomen aan de presidentsverkiezingen; de UDP besloot uiteindelijk om niet aan de daarop volgende parlementsverkiezingen deel te nemen (zie landeninformatie CGVS, p.14). Ook hier is het merkwaardig dat u hier blijkbaar niet van op de hoogte bent. Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt of u de National Alliance for Democracy and

Development kent, moet u ook hier het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, 10). Het is vreemd dat u deze beweging niet kent aangezien de UDP deze oppositiebeweging vervoegde in 2005 om samen met andere oppositiepartijen onder de naam van deze beweging naar de stembus in 2006 te trekken; in 2006 besloot de UDP echter om deze gezamenlijke oppositiebeweging weer te verlaten (zie landeninformatie, administratief dossier). Ook hier laat uw politieke kennis over de UDP u in de steek, hoewel u toch beweert mee campagne te hebben gevoerd tijdens de verkiezingen in 2006 voor de UDP.

Wanneer u gevraagd wordt tijdens het gehoor hoe de UDP gestructureerd is en wat de verschillende partijniveaus zijn, antwoordt u ontwijkend dat in uw regio Kiang West APRC nooit enige voet aan grond heeft gekregen, en dat er in Kiang West enkel UDP aanwezig is (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Nogmaals gevraagd naar de structuur van de UDP, verklaart u dat de UDP opgericht is omdat het niet goed was indien het leger aan de macht zou blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Deze ontwijkende antwoorden doen vermoeden dat u niet op de hoogte bent van de manier waarop de UDP gestructureerd en georganiseerd is hoewel u toch beweert lid te zijn van deze partij sinds 1996. Dit is hoogst merkwaardig aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de UDP verschillende structuren kent, op nationaal en regionaal niveau (zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer u trouwens gevraagd wordt tijdens het gehoor of u op het nationale of op het lokale niveau actief was, geeft u aan actief geweest te zijn op het regionale niveau (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Vervolgens wordt u dan weer gevraagd of u weet hoe de partij gestructureerd was op het regionale niveau, waarop u opnieuw ontwijkend antwoordt door te vertellen hoe de UDP bij u is gekomen met de vraag om de partij te helpen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Van iemand die vijftien jaar lang lid is van een politieke partij, ook al is het maar op regionaal niveau, mag redelijkerwijze toch verwacht worden iets te kunnen vertellen over de manier waarop deze partij gestructureerd en georganiseerd is, toch zeker over de organisatie van het niveau waar hij al die jaren actief is geweest.

Bovendien kunt u wel enkele namen van prominente leden van de UDP aanhalen, maar wanneer vervolgens gevraagd wordt wat hun precieze functie is binnen de partij, moet u telkens het antwoord schuldig blijven. Wanneer u gevraagd wordt wie 'Nyassi' is en of u zijn volledige naam kent, antwoordt u dat zijn volledige naam S. N. (...) is en dat hij een van de leiders van de UDP is (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd naar zijn specifieke functie verklaart u dat hij een van de echte leiders van de partij is (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het is merkwaardig dat u niet zijn volledige naam kent, namelijk M. L. S. N. (...), hoewel deze volledige naam nochtans voorkomt op het document dat u indiende ter ondersteuning van uw asielrelaas bij uw tweede asielaanvraag, en het des te opmerkelijker dat u niet weet wat zijn precieze functie binnen de UDP is. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt namelijk dat zijn functie die van 'National Organising Secretary' is – wat overigens ook op het door u ingediende document vermeld staat - en aangezien u verklaart dat u meehielp met de organisatie van allerlei vergaderingen van de UDP, is het vreemd dat u zijn functie niet kan geven (zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt wie K. B. (...) is, vraagt uzelf of dit iemand is die in de politiek zit (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Vervolgens antwoordt u dat u wel een K. B. (...) kent uit Kiang West, die de UDP zou steunen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Het is vreemd dat u K. B. (...) blijkbaar niet kent aangezien hij de 'youth president' van de UDP was die bovendien in 2007 gearresteerd werd, en op die manier uitgebreid in de Gambiaanse media aan bod kwam. K. B. (...) is ook niet van de regio Kiang West afkomstig, zoals u lijkt aan te willen geven, maar woonde in Brikama, dat gelegen is in een andere regio (zie landeninformatie, administratief dossier).

Verder kunt u de namen van een aantal andere vooraanstaande leden aanhalen, zoals M. D. (...) en A. T. (...) (zie gehoorverslag CGVS, p.10), maar wanneer u gevraagd wordt wat hun functie is, antwoordt u steeds ontwijkend dat ze allemaal hetzelfde doen, en dat ze mensen proberen te overtuigen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Het is merkwaardig dat u als trouw UDP-lid sinds 1996, niet kan aangeven wat de functie van de door u aangehaalde prominente figuren binnen de UDP is. Des te frappanter is het feit dat u zo goed als geen namen van personen kan aanhalen die hetzelfde werk als u deden en die dezelfde functie als u hadden. Wanneer u deze vraag immers gesteld wordt, geeft u de namen van L. N. C. (...), en die van F. P. (...), die in feite op het nationale niveau van de UDP actief zijn, en die als vooraanstaande leden van de UDP kunnen beschouwd worden (zie landeninformatie, administratief dossier). Het is bevreemdend dat u niet meer personen kan opnoemen die hetzelfde werk als u deden binnen de UDP op het regionale niveau aangezien u verklaart reeds actief te zijn binnen de UDP sinds 1996.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat uw beweerde lidmaatschap van de UDP in twijfel kan worden getrokken. U slaagt er hoegenaamd niet in uw lidmaatschap van deze politieke partij aannemelijk te maken. Aangezien uw bewering als zou u lid zijn van de UDP niet aannemelijk is, kunnen

uw beweerdde problemen die hieruit voortvloeiden eveneens als ongeloofwaardig beschouwd worden. Bovendien kunnen bij deze beweerdde problemen nog enkele opmerkingen gemaakt worden. Zo verklaart u tijdens het gehoor drie maal te zijn opgepakt door de Gambiaanse autoriteiten in de loop van uw lidmaatschap van de UDP vanaf 1996. U verklaart een eerste maal te zijn gearresteerd in 1996, toen u amper zestien was. In 2001 zou u een tweede maal opgepakt zijn, en tenslotte beweert u dat u tijdens een vergadering in Banjul in 2009 opnieuw werd gearresteerd door de Gambiaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.11-13). Op het document dat u ons bezorgde bij uw eerste asielaanvraag, en waarin L. N. C. (...) ondermeer verklaart dat u een jeugdleider was van de UDP, staat eveneens vermeld dat u in 2006, en dus niet in 2001 zoals u tijdens het gehoor verklaart, gearresteerd zou zijn tijdens een politieke vergadering in het kader van de verkiezingscampagne voor de presidentsverkiezingen. Het feit dat uw verklaringen tijdens het gehoor zelfs niet overeenkomen met de gegevens die op een document vermeld staan dat u ons zelf bezorgd heeft, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het geheel. Bovendien wordt er op dat bewuste document ook geen melding gemaakt van uw arrestatie in 1996, toen u als zestienjarige een week zou zijn opgepakt aldus uw verklaringen tijdens het gehoor. Dit laatste ondersteunt de bedenking waarom u als zestienjarige, die enkel stoelen en dergelijke op zijn plaats zette tijdens vergaderingen van de UDP, zou opgepakt worden door de Gambiaanse autoriteiten en bovendien een week zou opgesloten worden.

Voor wat de door u voorgelegde documenten van de UDP betreft, kunnen tenslotte volgende opmerkingen worden gemaakt.

Het door u voorgelegde attest van UDP (dd. 13 oktober 2010) ondertekend door 'National Organising Secretary' M. L. N. (S.) (...), waarin hij uw problemen in Gambia bevestigt als gevolg van uw lidmaatschap van de UDP, kan om volgende redenen worden betwijfeld. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat Nyassi in het verleden al valse attesten afleverde aan Gambianen die in Europa en elders asiel wilden aanvragen (zie informatie in het administratief dossier). Bijgevolg kunnen vragen gesteld worden bij de authenticiteit van dit attest, zeker in samenhang met bovenstaande gemaakte bedenkingen in verband met uw beweerdde lidmaatschap van de UDP.

U legde eveneens de eerder aangehaalde verklaring van L. N. C. (...) (dd.6 april 2010) voor. In deze verklaring bevestigt L. C. (...) dat u een jeugdleider van de UDP bent, dat u zou opgepakt zijn tijdens de verkiezingscampagne in 2006 en dat u in 2009 nogmaals werd gearresteerd door de Gambiaanse autoriteiten samen met L. C. (...). De eerder gemaakte bedenkingen hieromtrent – namelijk dat u tijdens het gehoor niet kan antwoorden wat uw functie binnen de UDP is, én dat u meermaals verklaart te zijn opgepakt in 2001, en niet in 2006 zoals het document aangeeft – brengen de authenticiteit van ook dit document in het gedrang aangezien uw verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS niet overeenkomen met de gegevens die op dit document vermeld staan.

Doordat de authenticiteit van deze twee documenten in twijfel kan worden getrokken, komt ook de echtheid van de door u voorgelegde lidkaart van de UDP in het gedrang, zeker in het licht van de hierboven gemaakte bedenkingen betreffende uw lidmaatschap van de UDP waarbij de conclusie was dat u dit lidmaatschap hoegenaamd niet aannemelijk maakt. Dergelijk document kan enkel als bewijs worden weerhouden indien het ook ondersteund wordt door coherente verklaringen, wat hier duidelijk niet het geval is.

U legde tenslotte ook uw geboorteakte en uw Gambiaanse identiteitskaart voor, maar uw identiteit en nationaliteit worden in deze niet in twijfel getrokken.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de uiteenzetting van het enig middel blijkt dat verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Verzoeker stelt dat hij enkele dagen voor het interview te horen had gekregen dat zijn zoontje was overleden en dat hij er emotioneel slecht aan toe was. Hij betoogt verder dat hij zijn familie en professionele activiteiten moest achterlaten in Gambia en dat hij dit heeft gedaan omdat de situatie in Gambia voor hem onhoudbaar was geworden en hij opnieuw zou zijn bedreigd en gearresteerd.

Verzoeker gaat vervolgens over tot een rechtzetting van de mogelijke onduidelijkheden, en wel op de volgende wijze :

*“Er zou onduidelijkheid zijn over zijn functie. Bij deze herhaalt verzoeker nogmaals het volgende:
Sinds 1996 en tot 2006 heeft hij de meetings helpen organiseren, in die zin dat hij zorgde dat de deelnemers te drinken hadden e.d. Dit gebeurde in Kiang West.
Sinds 2006 (verkiezingsjaar) doet verzoeker hetzelfde werk maar dan over gans het land. Deze functie wordt youth leader genoemd, waarbij verwezen wordt naar zijn nog jonge leeftijd.
Verzoeker bevestigt dat hij nooit enige financiële bijdrage diende te leveren voor de partij. Tenslotte kan verzoeker indien gewenst meerdere namen geven van belangrijke leden van de partij, zijnde kandidaten voor de verkiezingen. Hij kan deze mondeling geven (schrijven lukt hem niet en zijn raadsman is de raal van Gambia niet machtig).
Er zijn nog 3 andere mensen die zoals hem in Kiang West de functie youth leader hadden. Ook hierover kan verzoeker meer toelichting geven.
Wat betreft de arrestaties, is het effectief zo dat verzoeker gearresteerd werd in 2001, het jaar van de verkiezingen.
Verzoeker kan over alles mondeling meer toelichting geven, indien gewenst.
(...)”*

Verzoeker voegt tenslotte een bijkomende verklaring van M.L.N toe, gedateerd 12 juni 2011, samen met een “vrije vertaling” waarin, zo stelt hij, nogmaals duidelijk zijn situatie wordt omschreven.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Uit de onder punt 1 geciteerde motieven van de bestreden beslissing blijkt dat geen enkele geloofwaardigheid kan worden gehecht aan verzoekers lidmaatschap van de UDP en de daaruit voortvloeiende vermeende vrees voor vervolging omwille van de door de verwerende partij vastgestelde onwetendheden, inconsistenties en vaagheid in zijn verklaringen, die volstrekt niet te rijmen vallen met een lidmaatschap gedurende vijftien jaar van een partij. Aangezien verzoeker de oorzaak van zijn vrees voor vervolging precies ziet in dat vermeende lidmaatschap, is de overvloedige motivering, gesteund op de stukken van het administratief dossier (meer in het bijzonder het gehoorverslag, de door verzoeker zelf bijgebrachte stukken en de landeninformatie waarvan de verwerende partij gebruik heeft gemaakt) zeer pertinent en komt het aan verzoeker toe om de motieven in een ander daglicht te stellen. Dat doet hij *in casu* niet door het louter herhalen van zijn asielrelaas, gezien de talrijke bevindingen van de verwerende partij.

2.4. Verzoeker verwijst naar het overlijden van zijn zoontje, enkele dagen voor het interview. Hoewel de Raad begrip kan opbrengen voor de emotionele weerslag die dat overlijden moet hebben teweeggebracht, kan er niet aan worden voorbijgegaan dat verzoeker geen uitstel van het gehoor heeft gevraagd en er tijdens het gehoor geen blijk van gaf dat hij, omwille van zijn emotionele toestand, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Daarbij komt dat uit het verslag zeer duidelijk blijkt dat de interviewer duidelijk het volgende meedeelde : “Ik snap dat het niet makkelijk is dan om nu het interview te doen, zo vlak na het overlijden van uw zoontje, maar als u een pauze nodig heeft, mag u dat altijd aangeven”.

2.5.1. Voor zover verzoeker thans in zijn verzoekschrift betoogt dat hij tot 2006 in Kiang West actief was, en sinds 2006 over het ganse land, moet worden vastgesteld dat uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker aanvankelijk verklaarde enkel in zijn regio te werken (gehoorverslag, adm. doss. stuk3, p 8) en dan weer dat hij over het hele land campagne zou voeren (gehoorverslag p 15). Aangezien uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekers verklaringen inconsistent waren en hij tijdens zijn gehoor geen indicatie gaf van het feit dat zijn werkzaamheden territoriaal waren uitgebreid sedert 2006, is de post-factumverklaring die verzoeker thans levert niet van aard om de geloofwaardigheid van dit gegeven te herstellen. Immers, van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij ten allen tijde in staat is om coherente verklaringen af te leggen omtrent de kernelementen van zijn asielrelaas, hetgeen *in casu* niet het geval is. Bovendien moet worden vastgesteld dat het betoog van verzoeker in zijn verzoekschrift, met name dat hij in het hele land actief was, eens te meer niet te rijmen valt met de talrijke onwetendheden en vaagheden die hij tijdens zijn gehoor etaleerde en kunnen deze ongerijmdheden niet worden opgeheven door het aanbod van verzoeker om hangende de procedure voor de Raad meer toelichting te geven, gezien hetgeen hiervoor werd gesteld.

2.5.2. Verzoeker benadrukt verder dat zijn functie “youth leader” wordt genoemd, waarbij wordt verwezen naar zijn jonge leeftijd. Evenwel dient te worden vastgesteld dat hij hiermee niet tegemoet komt aan de vaststelling van de verwerende partij dat verzoeker zeer ontwijkend antwoordde toen hem tijdens het gehoor werd gevraagd of zijn specifieke functie een naam had (gehoorverslag p 7) en pas nadat de verwerende partij hem confronteerde met het feit dat hij op de DVZ had verklaard dat hij “youth mobilizer” was, bevestigend kon antwoorden. Zijn bevestiging dat hij inderdaad geen financiële bijdrage hoefde te betalen aan de partij, doet voorts geen afbreuk aan de vaststelling dat van iemand die vijftien jaar lid zou zijn van een partij kan worden verwacht dat hij weet –zelfs wanneer dat voor hem niet het geval is- dat de leden een individuele financiële bijdrage moeten leveren aan de partij, zoals blijkt uit het administratief dossier.

2.6. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat verzoeker er niet in slaagt argumenten bij te brengen die de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht stellen. De bij het verzoekschrift gevoegde identiteitsdocumenten volstaan uiteraard niet om daar anders over te oordelen. Het door verzoeker bijgevoegde stuk – de verklaring van M.L.N. – kan, daargelaten de vraag of de “vrije vertaling” afdoende is in het licht van de bepalingen van artikel 8 van het PR RvV, evenmin soelaas brengen. Immers is al uit de redengeving van de bestreden beslissing gebleken dat informatie bij het administratief dossier werd gevoegd waaruit blijkt dat M.L.N. in het verleden reeds valse attesten afleverde aan Gambianen die asiel willen aanvragen, zodat de authenticiteit van deze verklaring niet vaststaat en ze dus niet kan worden aangewend om de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn lidmaatschap van de UDP om te buigen. Dit ongeloofwaardige relaas kan derhalve niet leiden tot de toekenning van de vluchtelingenstatus.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, in ondergeschikte orde, de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, maar brengt geen enkel element bij dat deze toekenning zou kunnen verantwoorden, en de Raad ontwaart evenmin gegevens dienaangaande in het rechtsplegingsdossier. Er zijn dan ook geen redenen voorhanden om aan te nemen dat in zijn hoofdte een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS